

og om disse ere levende eller døde kommer heller ikke i Betragtning. En Rigsdagsmand fra Aalborg, som sidder her lidt til venstre for mig, sagde paa forrige Rigsdag, at Forældre, som levede i blandede Ægtefæber, maatte anses at være banquerot i religiøs Henseende, og ligesom Staten, det vil sige Fattigvæsenet, tager sig af Børn, hvis Forældre ikke kunne legemligen forsørge dem, saaledes skal det Offentlige tage sig af Børnene i et saadant Ægtefæber; men her vil jeg for det Første bemærke, at Fallenters Børn ialmindelighed ikke underholdes af Fattigvæsenet, — i det Mindste tilbyder Fattigvæsenet sig ikke, naar det ikke anmeldes for det, at de ere i Trang, og dernæst, at hvis formuende Folk ville tage sig af dem, saa er Fattigvæsenet ikke saa paatrængende, selv at ville forsørge dem (atter), og naar nu de allermeest religiøse Folk, de, som ere de vederhæftigste i saa Henseende, vilde tage sig af de her omtalte Børn, saa vil man dog vel ikke foreskrive, hvorledes og i hvilken Tro de skulle opdrages. Jeg troer altsaa, at Anordningen forsaavidt ikke er ganske consequent, idet den indskrænker sig til de Børn, som fødes i blandede Ægtefæber, istedetfor at den burde sige: „Børn, hvis Opdragelse besørages af Forældre, der leve i blandede Ægtefæber“. Dernæst kan man sige, at naar Børnene ikke opdrages af deres kjærlige Forældre, men af andre Personer, om hvis Religiositet man ikke har Grund til nogen Tvivl, saa skal denne Bestemmelse ikke være anvendelig; naar man nu tænker sig, at mange Børn opdrages af Fattigvæsenet og paa Steder, hvor der aldeles ikke er Anledning til at opdrages i nogen anden Tro end i den lutheriske eller jødiske, — idetmindste ikke i den catholske eller reformeerte, som ere de fremmede Religioner, der, med Undtagelse af den jødiske, her i Landet have de fleste Betsjendere —, saa vil man finde, at det vil medføre store praktiske Uleiligheder. Saaledes kunde maaskee en Fattigcommune i Jylland være nødsaget til at sende et Barn til Kjøbenhavn eller Frederiks for at lade det opdrage, det kunde idetmindste meget let træffe sig. Dernæst indeholder Anordningen, om jeg saa maa sige, et Angreb paa Nationaliteten. De ville vide, mine Herrer! at der her i Landet ikke er andre danfke

Menigheder end den lutheriske Kirkes, der dog ikke er ganske danf, idet der jo er een tydf Menighed, og den jødiske Kirkes, men ellers ingen; naar jeg altsaa bestemmer, at mit Barn skal opdrages i den catholske eller reformeerte Religion, saa er det det Samme som at sige, at det skal fortydfes: her er jo ikke en danf-reformeert eller danf-catholsk Menighed i Danmark — ja naar det skulde opdrages i den reformeerte Religion, saa kunde det maaskee blive fransk, men dog kun i Kjøbenhavn, ikke i Frederiks, da den reformeerte Menighed der jo ikke er fransk, men tydf. Der tales i de Motiver, som den ærede Cultusminister brugte, da han fremlagde Loven, om at drive et Spil med Religionen, jeg troer ikke, at man behøver at befrygte det, men at unblade det, maa man overlade til Folk selv, der ialtsald ligesuldt kunne drive Spil dermed. I vor Grundlov er det fastsat, at Kongen skal bekjende sig til den evangelisk-lutheriske Religion; dersom nu en Fyrstefamilie havde et Barn, som havde Udsigt til at blive Konge i Danmark, og den satte megen Priis paa, at dette skete, saa er det muligt, at det opdrages i den evangelisk-lutheriske Religion, men skulde man da sige: ja naar der er en Throne at vinde, saa er det en ganske anden Sag, men fordi de kunne blive arveløse eller faae en betydelig Arv, eftersom de enten opdrages i den ene eller i den anden Religion, det maa man ikke tage Hensyn til, — det synes jeg heller ikke, at man kan indrømme. Det kunde gjerne træffe sig i en saadan Familie, hvor den Gne af Forældrene bekjendte sig til den jødiske og den Anden til den kristelige Religion, at der kunde være Udsigt til en Arv efter en riig Jøde, hvis deres Barn blev opdraget i den jødiske Religion; skulde man nu forbyde Forældrene, hvis de ikke have mere Religiositet, end at de kunde gjøre det, at lade deres Børn opdrage i den Religion, som var en Betingelse for at erholde Arven. Det gaaer Lovforslaget ud paa; men om man endog opnaaede, at Barnet ikke blev opdraget i den jødiske Tro og ikke fik Arven, saa bleve Forældrene dog ikke mere sande religiøse, fordi de ikke kunde faae deres Villie i saa Henseende. Jeg skal ikke modsætte mig, at Loven udkommer, skjøndt jeg troer, at den